

Z P R A V O D A J

*pro Bohdaneč a okolí - Třebětín, Vickovice, Bělou, Tasice, Kotoučov,
Novou Louku, Dvorecko, Prostřední Ves, Řeplice, Šlechtín, Dědice, Michalovice,
Hostkovice, Hlohov a další místa kolem nás...*

vydává – Bc. Anna Holubová

Srpen 2020

letní

37. číslo

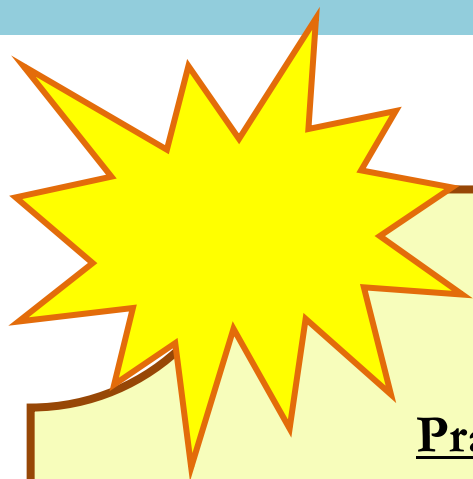
neprodejné

duchovní časopis Bohdanče a okolí

10. ročník

J A R O M Ě Ř I C E N A D R O K Y T N O U
– chrám svaté Markěty

Prázdniny a dovolené...

Nebeský otče, dáváš svým dětem doby práce
a odpočinku, dny námahy i uvolnění.

Děkujeme ti za dny dovolené, za chvíle,
které smíme trávit v přírodě. Děkujeme ti za slunce.

Za vody, vzduch, za zdraví a svěžest,
za svazky lásky a přátelství. Laskavý Bože, dej nám
pamatovat, že to jsou tvé dary, abychom všechno
přijímali pokorně a vděčně. Dej nám i moudrost,
jak využít těchto dnů, abychom upevnili své svazky
rodinné, nečerpali novou sílu pro tělo
i nové podněty k duchovnímu životu. Dej nám
novou radost z tvého slova, abychom je slyšeli
a četli vnímavě. Ochraňuj tělo i duši našich dětí,
kdekoli je tvé oko vidí, aby tvé slovo bylo světlem
jejich cest. Rozpomínáme se na spolubratry
a spolusestry, naše rodiny - žehnej jim během dnů
volna a během celého života
a dej nám setrvávat v jednotě víry,
i když jsme od sebe daleko.

(Na každý den, 1978)

Zamyšlení nad Božím slovem

„Kdo však snese den jeho příchodu? Kdo obстоjí, až se On ukáže? Bude jako oheň taviče, jako louh těch, kdo bělí plátno.“ (Bible, Malachiáš 3,2)

„Čekáte, až se zjeví náš Pán Ježíš Kristus. On vám bude oporou až do konce, abyste v onen den našeho Pána Ježíše Krista nebyli obviněni.“ (1. Korintským 1,7-8)

Jak by asi dopadly výsledky ankety, která by měla jedinou otázku: „Na co právě čekáte?“ Vzhledem k tomu, že jsme jednou z nejateističtějších zemí na světě, vynecháme pro jistotu ateisty, ale myslíte si, že kdyby všichni respondenti byli křesťané, byly by výsledky opravdu křesťanské? Myslet si to můžete, ale obávám se, že moc tázaných by nenapsalo, že čekají na Druhý příchod Pána Ježíše.

Mám-li být upřímný, ani já bych to nemohl s čistým svědomím napsat. Ano, snažím se plnit si, křesťanské povinnosti, snažím se žít podle Boží vůle, dokonce se snažím vycházet s lidmi kolem sebe, ale často si uvědomuji, že nemám čas. A to mě vede k uvědomění si nebezpečí, že i já se mohu stát výpravčím vlaku, kterému ujel vlak do Božího království.

„Pane Ježíši, můj Spasiteli, dej, abych Tě miloval nade všechno i nade všechny.“
Amen!

J.K.

Náš Zpravodaj...✍

Milí čtenáři, toto pozdně, letní číslo přináší opět rozhovor, který se týká koronavirové situace, ve které se již od jara nacházíme, měl nás vést k zamyšlení, na čem a na kom, v životě opravdu záleží.

Přestože jsme se letos nevydali, kvůli koronaviru, na žádný výlet, v článku o zájezdu do kraje kolem Hradce Králové, si zavzpomínáme na příjemná místa.

Na titulní stránce je fotka chrámu svaté Markéty, v Jaroměřicích nad Rokytnou, nedaleko Třebíče, kdysi jsme toto místo také navštívili. Tento mimořádně krásný, barokní chrám, je součástí zámeckého komplexu a v současnosti prochází velkou a náročnou rekonstrukcí, zejména kvůli havarijnímu stavu krovů v kopuli. Uvnitř doslova nezbyl kámen, na kameni, vše se tam bude po dobu dvou let, renovovat – věříme, že se jim to s pomocí Boží, podaří a zase si do kouzelných Jaroměřic uděláme výlet. Ještě jedna fotka v tomto čísle, je z chrámu, z Jaroměřic nad Rokytnou. Tisk tohoto čísla je pro vás opět zajištěno bez přispění kopírování, další stranou. Náklad na tisk jednoho čísla činí asi 15 Kč, papír, barvy je nutné nakoupit. Pokud máte zájem něco zveřejnit, či do časopisu doplnit – určitě se ozvěte! Připomínky a náměty jsou vítány 😊.

Časopis je především pro nás všechny. A.H.

R O Z H O V O R ...

..... tentokrát netradičně, ale aktuálně, s vyléčeným taxikářem, který prodělal coronavirus, rozhovor je převzatý z internetu, kde vyšel 1. května 2020. Doufejme, že nebudeme muset projít stejnou zkušeností, jako on, pro to, abychom si uvědomili, jaké hodnoty našeho života jsou opravdové a důležité, a na čem, na jakých profesích a lidech skutečně záleží:

Vyléčený taxikář: Vždyť je to jen chřipka, říkali mi napřed lékaři. K práci už se nevrátí. Taxikář poděkoval zdravotníkům – jsou to andělé.

Muž známý v celé České republice, jako taxikář byl prvním pacientem s covid-19, který v Česku dostal experimentální lék remdesivir. Jeho zdravotní stav byl vážný. Novinky, prostřednictvím mluvčí nemocnice, položily taxikáři několik otázek. Dojatý muž se svěřuje například s tím, kdy mu během léčby bylo nejhůř.

Jak se cítíte?

Teď už se cítím dobře oproti tomu, jak to bylo, až na to, že mám trochu bolesti na zadnici, kvůli dekubitu (proleženina). To bude asi potřebovat ještě doléčit.

Kdy půjdete domů?

Doktor mi slíbil, nebo spíš jsme se domluvili, že v pondělí.

Co bude první věc, kterou doma uděláte?

Záleží na tom, jestli budu mít dnešní stěry negativní, nebo pozitivní. Jestli budou negativní, tak to bude podruhé, což znamená, že budu moci přijít domů a obejmout ženu, obejmout dceru. Ale jestli budu pozitivní, tak budu muset být doma v karanténě, tak to potom žádný objímání nebude. Na co se těším? Na domácí jídlo od manželky.

Přemýšlíte, kdy se budete vracet do práce?

Do práce, co jsem dělal, se už nikdy nevrátím, protože jsem si uvědomil spoustu věcí, co vše za rizika ta práce přináší. Já jsem pracoval hlavně v noci, kolikrát mi šlo i o život, ale tohle jsem nečekal, že se můžu něčím nakazit, něčím tak hrozným, a že mě to může připravit i o život, takže tuto práci už nikdy nechci dělat. Budu dělat něco jiného, něco si najdu. I kdybych tolik nevydělával, to už je jedno. Peníze nejsou všechno.

Kdo vám byl během boje o život největší oporou?

Největší oporou pro mě byl Bůh a myšlenky na Boha a na Ježíše. A pak jsem hodně vzpomínal na svoji mámu, která už umřela. Takže jsem prosil Boha a trochu jsem měl naději, že to dopadne dobře, ale moc jsem tomu nevěřil.

Co teď budete dělat jinak?

Člověk si uvědomí spoustu věcí, a hlavně takových těch obyčejných věcí, že se nemá cenu honit za nějakým materialismem, že jsou hrozně důležité věci, jako je rodina, láska k bližnímu, radovat se ze života, ale i úplné maličkosti, jako procházky po lese, prostě žít.

Kdy vám bylo nejhůř?

Nejhorší byly ty začátky, kdy jsem se probudil po čtrnácti dnech v bezvědomí, tak jsem si uvědomil, že jsem na ventilátoru, mám cévku, že vylučuji do nějakého pytlíku. Teď nemůžete spát, protože vás to i bolí, nemůžete se pohnout a je to hrozný a nepříjemný. Vedle vás umírá člověk, přijdou tam za ním děti a brečí a prosí, aby bojoval. To mě psychicky úplně zničilo. Žádná chřipka to není, tenhle virus. Je to něco hrozného.

Věřil jste, že se z toho dostanete?

Když jsem byl ještě v Krči, tak tam byla situace, že jsem se dusil, nemohl jsem dýchat a nic nepomáhalo. Byl jsem v takové agonii a šoku, že v jednu chvíli jsem prosil, aby mě odpojili, aby to ukončili, protože to nezvládnou, že na to nemám.

Kdy jste naopak už znovu věřil, že se to otočilo?

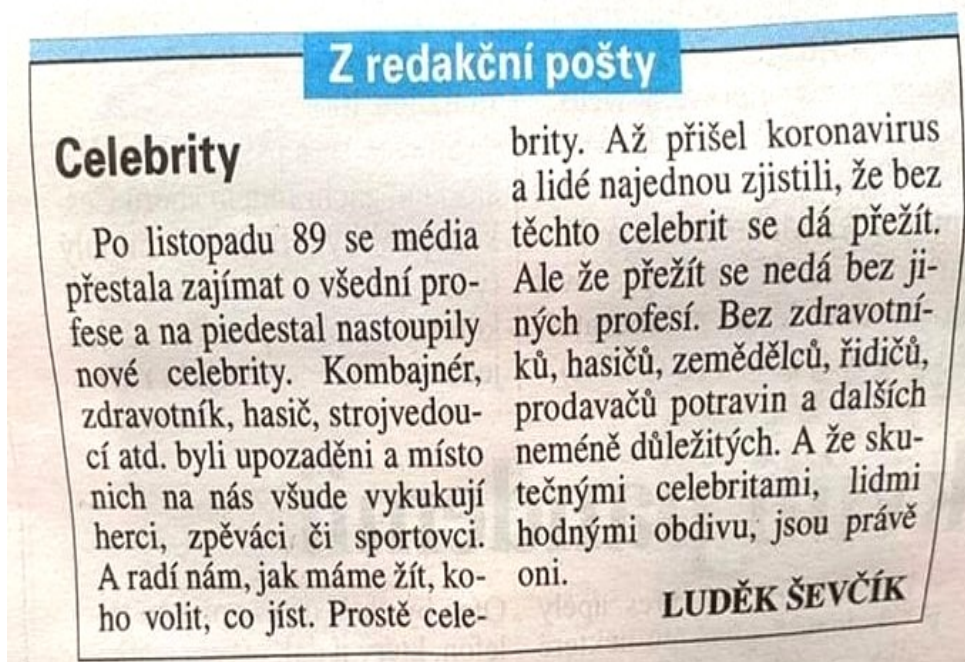
Říkal jsem si, že trpím a nevím, jak to vše dopadne, ale uvědomoval si, že když Ježíš trpěl a mučili ho, a nesl ten kříž dlouhou cestou a pak ho ukřižovali, spousta lidí se na něj jen dívala, někteří po něm házeli i kameny. Ani jeden mu nepomohl, nikdo se nesnažil mu pomoci. A já jsem věděl, že mně lidé pomáhají. Když mi lidé pomáhají, tak to znamená, že bych to měl zvládnout, že na to nejsem sám. To znamená, že chtějí, abych žil a zřejmě mám šanci. Stačí, abych se snažil, tak jsem získal naději. Nejlepší potom bylo, měl jsem trubičku zavedenou v krku na odhlehování. Když mi ji vytáhli, tak jsem mluvil trochu jako kačer, ale za to jsem byl nesmírně šťastnej. To byl takový první moment, kdy jsem si říkal, že to asi bude dobrý.

Ve vašem případě se koronavirus projevil tou nejhorší formou.

Když jsem přijel sanitkou do Krče, tak nás tam docela dlouho nechali čekat, než se nás nějaká doktorka ujala. Vzali mi krev, a nakonec mi oznámila doktorka, že mám zánět průdušek s náběhem na zápal plic. A já jí říkám, jestli to náhodou není koronavirus a ona to velmi zlehčovala, měla z toho hroznou legraci. „A i kdybyste ho měl, tak co jako, vždyť je to jako normální chřipka,“ řekla mi. Pak jsme se na sebe se ženou dívali, že se to prý i léčí jako chřipka. Nic z toho není vůbec pravda. Chřipka, paralen, coldrex, teplý čaj a je vám dobře za tři čtyři dny. Ale tohle? Tohle vás zlomí. Tenhle virus vás zničí. Takže to žádná chřipka není. Je to něco hrozného.

Bylo by hezké, kdyby se lidé měli navzájem rádi a kdyby si neubližovali. A hlavně, aby si hlídali zdraví, aby si vážili každého východu slunce a každého dne, každé minuty života, protože život, to je boží dar.

**Zdroj Novinky.cz 1. 5. 2020,
19:01 – Praha, autor,
Kristýna Lébllová**

R.D. Martin Sklenář *o autorovi náboženství pro dospělé:*

P. R. D. Martin Sklenář, se narodil v roce 1983, jako sedmé, předposlední dítě ve věřící rodině. Od dětství se podílel, především jako ministrant, na farním životě u kostela sv. Ludmily v Praze, na Vinohradech. Studoval šestileté Všeobecné gymnázium v Praze - Čakovicích, které v roce 2003 úspěšně zakončil maturitní zkouškou. Během

školních let navštěvoval výběrový dětský pěvecký sbor Rolnička.

Po střední škole nastoupil na rok do Teologického konviktu v Olomouci. Poté byl šest let v semináři a při tom studoval tři roky teologii na KTF UK v Praze a tři roky na Lateránské univerzitě v Římě. Vysokoškolské studium zakončil v červnu roku 2010. Od 1. července 2010 byl ustanoven jako samostatný pastorační asistent ve farnosti Kolín. Jáhenské svěcení přijal v pražské katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha 11. září 2010 z rukou otce biskupa Karla Herbsta. Od té doby byl ustanoven ve farnosti Kolín jako jáhen. Kněžské svěcení přijal 25. června 2011 v pražské katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha z rukou otce kardinála Dominika Duky a od 1. července 2011 byl ustanoven jako farní vikář ve farnosti Vlašim a jako administrátor excurrento ve farnosti Veliš. Od 1. července 2013 byl ustanoven jako farní vikář ve farnosti Kolín, v současnosti působí v Českém Brodě.

NÁBOŽENSKÉ VZDĚLÁVÁNÍ PRO DOSPĚLÉ

Tématem jsou Dějiny spásy. Cílem těchto hodin je podat ucelený pohled na křesťanský život. Jednotlivá témata tedy nebudou probírána do hloubky (to může být cílem příštích let), ale budou jen „nastřelena“, představena v kontextu křesťanského života, v kontextu dějin spásy.

Každá hodina je zakončena seznamem otázek a odpovědí, které mají sloužit k snadnějšímu učení a zapamatování si, základních vědomostí. Ke studiu je vhodné použít Bibli. Náboženství pro dospělé připravil R.D. Martin Sklenář, s jehož souhlasem ho zveřejňujeme.

17. hodina – Lukášovo evangelium

Třetím, posledním synoptickým evangelistou, je Lukáš. Ten je rovněž autorem Skutků apoštolů. Poznáváme to z toho, že v obou dvou spisech můžeme vypožorovat stejný styl psaní, podobnou slovní zásobu, jsou zde také shodné výpovědi o Bohu... Evangelista tedy nemusí všechno vyprávět v evangeliu, ale může si některá témata „nechat“ pro další spis. Zároveň jedinečným způsobem ukazuje rozdíl mezi obdobím Ježíše a obdobím církve. Zatímco evangelium začíná a končí v chrámě (srov. Lk

1,5nn; Lk 24,52n), tedy místem židovského kultu, tak Skutky apoštolů začínají v domě a v domě také končí (Sk 1,13; Sk 28,30) – v místě, kde se scházela prvotní církev.

Autorem tohoto evangelia je podle tradice Lukáš, kterého si vzal Pavel za svého průvodce (spolupracovníka) na cestách.

Lukášovo evangelium

Z mnohých textů lze odvodit, že Lukáš své evangelium napsal někdy mezi roky 80-85 po Kr. Usuzujeme z toho, že Jeruzalémský chrám už je zničen (Lk 19,43n; 21,20-24; 23,28-31 – 70 po Kr.) a křesťanská společenství již mají za sebou první pronásledování (mj., za císaře Nerona v Římě, 64 po Kr.). Srovnání Lk s Mk ukazuje, že Mk byl použit jako nejdůležitější pramen evangelia. Markovo evangelium vzniklo kolem r. 70 po Kr. Z jednotlivých „indicií“ je možné usoudit, že Lukášovo evangelium nevzniklo dříve než r. 80 po Kr.

Lukášovou zálibou je lékařství a historie. Zároveň je výborným vypravěčem. Toto všechno dokáže ve svém evangeliu využít. Velmi poutavým způsobem dokáže vyprávět příběhy, které jsou častokrát jeho vlastní tematikou. Jako lékař ukazuje Ježíše jako toho, kdo nejen léčí, ale přímo uzdravuje, zachraňuje, nabízí spásu. Zajímavý je také jeho jedinečný pohled na historii.

Lukášovým symbolem je býk. Býk je zvíře, které se přinášelo jako oběť v Jeruzalémském chrámě. Evangelium tedy začíná v Jeruzalémském chrámě, Zachariášovou obětí, při které se mu zjeví anděl Gabriel a přináší mu poselství o tom, že se mu narodí syn – Jan Křtitel. Jestliže tedy evangelista vypráví o událostech, které předcházejí narození Jana Křtitele, je vcelku logické, že bude v prvních dvou kapitolách vyprávět také o narození Ježíše a o jeho dětství.

Zvláštností Lukášova evangelia je jeho Mariologie (předkládá mnoho mariánských textů, které jinde nenajdeme – andělovo zvěstování; návštěvu u Alžběty; Mariin chvalozpěv Magnificat; obětování v chrámě; nalezení dvanáctiletého Ježíše v chrámě).

Záměr sepsání Lukášova evangelia

O záměru sepsání Lukášova evangelia se dozvídáme z prvních čtyř veršů jeho evangelia:

I když se již mnozí pokusili sepsat vypravování o událostech, které se mezi námi naplnily, jak nám je předali ti, kteří byli od počátku očitými svědky a služebníky slova, rozhodl jsem se také já, když jsem vše znovu důkladně prošel, že ti to v pravém sledu vypíši, vznešený Theofile, abys poznal hodnověrnost toho, v čem jsi byl vyučován. (1,1-4).

V tomto úvodu se Lukáš představuje jako historik – „když jsem vše znovu důkladně prošel“. Rovněž zde odhaluje adresáta svého evangelia. Vše píše jistému Theofilovi (význam jména je ten, který miluje Boha), který je představen jako věřící, jako křesťan

(abys poznal hodnověrnost toho, v čem jsi byl vyučován). Své evangelium tedy píše věřícímu člověku. Jeho cílem tedy nebude dotyčného o Ježíši přesvědčit. Cíl evangelia je vyjádřen ve větě: „**abys poznal hodnověrnost toho, v čem jsi byl vyučován**“. Lukáš tedy píše své evangelium věřícímu člověku s cílem ho v jeho víře utvrdit. Můžeme říci, že adresátem tohoto evangelia je každý věřící křesťan, ten, kdo miluje Boha.

Modlitby u Lukáše

U Lukáše najdeme základní křesťanské modlitby – Magnificat (Mariin chvalozpěv), Benedictus (Zachariášův chvalozpěv) a Simeonovo kantikum (Nyní můžeš, Pane, propustit svého služebníka v pokoji...). Jsou to tři základní modlitby, které se církev každý den modlí v denní modlitbě církve.

Téma milosrdenství

Protože Lukáš píše již věřícímu člověku, aby ho ve víře utvrdil, jsou také jeho témata trochu odlišná. Lukáš se nezaměřuje na to, aby nám dokazoval, kým Ježíš je, ale aby nám ukazoval, kým se má stát pro mě, že jej mám přijmout do svého života. Činí tak prostřednictvím příběhů, které ukazují Ježíšovo milosrdenství. Lukáš častokrát rozděluje lidi na dvě skupiny – hříšníci a spravedliví – a opakuje, že Ježíš nepřišel pro spravedlivé, ale pro hříšníky. Věřícímu člověku hrozí nebezpečí, že se bude domnívat, že všechno je v pořádku, že on musí být spasen. Takový člověk už ale nepotřebuje Ježíše a staví se mimo domov, ve kterém Ježíš stoluje s hříšníky (srov. např. Lk 15,1n, resp. Lk 15,25nn).

Na toto téma můžeme u Lukáše nalézt mnohá podobenství. Tak například k. 7 – Ježíš a hříšnice v domě farizeovců; k. 16 – podobenství o boháči a Lazarovi; k. 18 – o farizeovi a celníkovi...

Vrcholným bodem tohoto poselství se stává 15. kapitola, ve které zaznívají tři známá podobenství – o ztracené ovci, o ztracené minci, o marnotratném synovi. Tato kapitola začíná zprávou o tom, že Ježíš stoluje s hříšníky. Farizeové proti tomu reptají. Ježíš se představuje jako otec, který přijímá marnotratného syna. Otázkou zůstává, zda vstoupí i starší, „spravedlivý“ syn do domu a bude se radovat.

Téma spásy

Druhým významným poselstvím Lukášova evangelia je spása, kterou Ježíš přináší už „dnes“. Právě v tomto tématu Lukáš rozvíjí své pojetí dějin. Dějiny nejsou jen nějakým konkrétním okamžikem, či událostmi, které po sobě následují, ale jsou skutečností, která je prostoupena Božím královstvím.

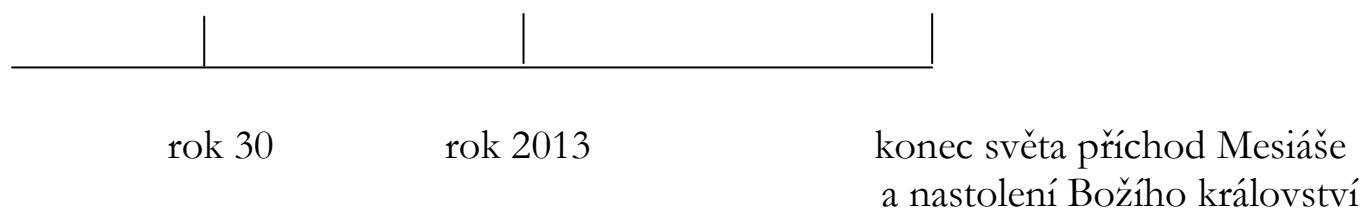
Podle židovské představy je Boží království tam, kde je Bůh. Boží království má nastat na konci věků. Jestliže Ježíš sám sebe prohlašuje za Božího Syna, pak to

pro Židy znamená jediné – konec světa. Když se ale dívají na Ježíše a na jeho poselství, nic z tohoto v Ježíšově poselství nenacházejí. Proto je pro ně mimo jiné nemyslitelné uvěřit v Ježíše jako Boha.

Ježíš je ale skutečně Boží Syn, který vstupuje, ba prostupuje celé lidské dějiny. S ním skutečně už nyní přichází Boží království. Evangelista Lukáš to vyjadřuje pomocí slova „dnes“ (řecky sémeron). Právě dnes vstupuje do života konkrétních lidí, do lidských dějin Boží království. Lukášovo evangelium tak přichází se zásadní myšlenkou. Ježíš již přináší spásu, ale ještě ne v plnosti. My, v dnešní den, již spásu zakoušíme, ale ještě ne v plnosti. Budeme tomu jednoduše říkat – **už a ještě ne**.

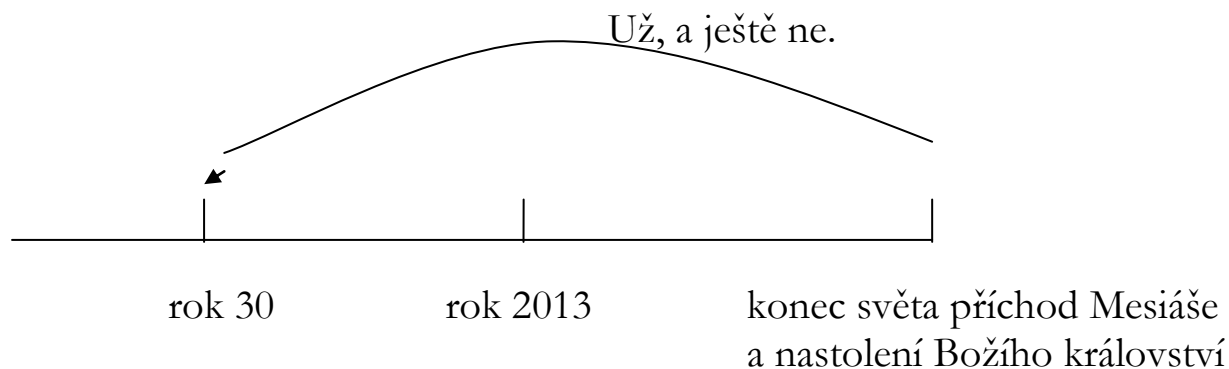
Úryvky, které o tomto hovoří, najdeme například v Lk 4, 16-30 (počátek Ježíšovy činnosti – kázání v Nazaretě – dnes se naplnilo slovo, které jste slyšeli), Lk 19,1-10 (Zacheus – dnes vstoupila do tohoto domu spása), nebo v Lk 23,39-43 (kající lotr na kříži – ještě dnes budeš se mnou v ráji).

Židovské pojmání dějin

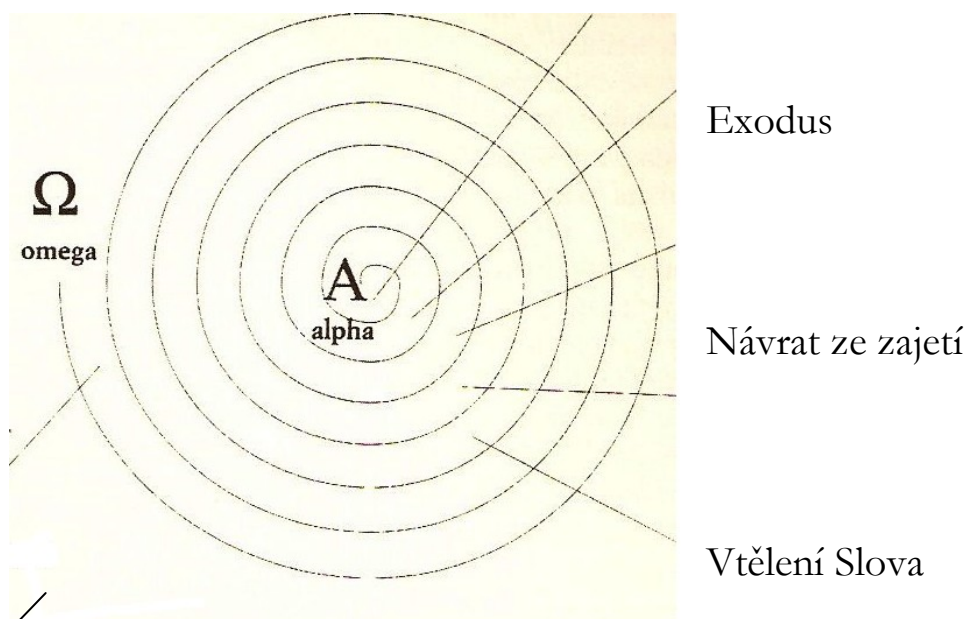
Lukášovo pojmání dějin

V Ježíši přichází Boží království (spása) už „dnes“, ale ještě ne v plnosti.

Židovské pojmání dějin nedává prostor odpuštění. Jestliže příchod Božího Syna znamená konec světa, pak není možné obrácení. Ježíš ale přichází, aby nám už „dnes“ přinesl spásu, ale ještě ne v její plnosti – není konec světa.

Ježíšovo „dnes“ se ale neomezuje jen na rok 30, na rok jeho pozemského působení, ale je trvalým „dnes“. Křesťanské pojmání dějin je tedy spirálovité.

Velikonoční tajemství

Konec světa

Tuto spirálu je navíc vhodné vnímat trojrozměrně. Kristus prostupuje veškeré dějiny.

Struktura Lukášova evangelia

Struktura Lukášova evangelia je velmi specifická. Lukáš dělí své evangelium na dvě základní části – Ježíšovo působení v Galileji a Ježíšovo putování do Jeruzaléma. Bodem zlomu Lukášova evangelia se tak stává Lk 9,51, kde evangelista praví, že **Ježíš upjal svou mysl k cestě do Jeruzaléma**. Ježíš zatvrzuje svou tvář jako Beránek, který směřuje k oběti v Jeruzalémě. Druhá část Lukášova evangelia tak představuje Ježíše jako poutníka, který putuje do Jeruzaléma, aby tam byl ukřižován. Vše, co se odehrává na této cestě, zaznívá v kontextu tohoto putování.

Lukášovo evangelium tedy můžeme rozdělit tímto jednoduchým způsobem na dvě části, které jsou uvedeny předmluvou a vyprávěním o Ježíšově původu, a zakončeny činností v Jeruzalémě a pašijovým příběhem a vzkříšením:

1. *Předmluva resp. věnování (1,1-4)*
2. *Vyprávění o Ježíšově původu (1,5 – 2,52)*
3. *Příprava a Ježíšovo působení v Galileji (4,1 – 9,50):*
4. *Cesta do Jeruzaléma (9,51 – 19,27):*
5. *Ježíšova činnost v Jeruzalémě (19,28 – 21,38):*
6. *Ježíšovo utrpení, smrt a vzkříšení (22,1 – 24,53):*

	kk. 1, 2 – Ježíšovo dětství
	Působení v Galileji
	9,51
	Putování do Jeruzaléma

Ježíšova činnost v Jeruzalémě

kk. 22 a 23 – pašijový příběh

k. 24 – Ježíšovo vzkříšení

Teologie Lukášova evangelia

Teologii Lukášova evangelia tedy můžeme shrnout následujícími body:

- Díky Božímu zásahu se lidské dějiny stávají dějinami spásy.
- Očekávání bezprostředního konce času, který je přede dveřmi, bylo nahrazeno "mezičasem" – časem Ducha svatého.
- Ježíš přináší spásu už nyní – významné je slovo „dnes“. Významnými se rovněž stávají události v sobotu, sedmého dne, dne, který není jen k odpočinku, ale také k tomu, aby celé stvoření došlo spásy.
- Ježíš je zjevením Božího milosrdenství.
- Ježíš přišel pro hříšníky a ne pro spravedlivé – výzva k věřícím.

V krátkosti o Lukášově evangeliu můžeme tedy říci toto:

Symbolem Lukášova evangelia je býk, protože své evangelium začíná Zachariášovou obětí v Jeruzalémském chrámě. Evangelista Lukáš tedy vypráví v prvních dvou kapitolách o Ježíšově narození a dětství. Lukáš své evangelium píše věřícímu člověku, aby ho utvrdil ve víře. Lukáš nám tedy předkládá křesťanská témata – příběhy o Marii, křesťanské modlitby (kantika – Magnificat, Benedictus, Simeonovo kantikum), téma milosrdenství a téma spásy. Ježíš, který přináší milosrdenství, nepřišel pro spravedlivé, ale pro hříšníky. A zároveň on, Boží Syn, přináší nebeské království už dnes, ale ještě ne v plnosti (důležitost slova „dnes“). Lukášovo evangelium můžeme rozdělit na dvě základní části: Ježíšovo působení v Galileji a od 9, 51 Ježíš směřuje k Jeruzalému.

Nabízené otázky k snadnějšímu studiu

1. Kdo je podle tradice autorem Lukášova evangelia?
2. Kdy přibližně bylo napsáno Lukášovo evangelium?
3. Jaký je symbol Lukášova evangelia?
4. Čím začíná Lukášovo evangelium?
5. O čem pojednávají první dvě kapitoly Lukášova evangelia?
6. Komu a proč píše Lukáš své evangelium?
7. Jaké tři základní modlitby můžeme nalézt v úvodu Lukášova evangelia?
8. Jaké jsou dvě hlavní poselství Lukášova evangelia?
9. Kde najdeme tři známá podobenství – o ztracené ovci, ztracené minci a marnotratném synovi?
10. Jaké je poselství 15. kapitoly?
11. Vyjmenuj alespoň dva významné úryvky, ve kterých se hovoří o tom, že Ježíš přináší spásu dnes?
12. Proč Židé mimo jiné nemohou Ježíše přijmout jako Božího Syna?
13. Jak Lukáš pojímá historii?
14. Jaké je hlavní poselství toho, že Ježíš přináší spásu už dnes?
15. Jak je to se spásou v našem životě?
16. Na jaké dvě hlavní části se dělí Lukášovo evangelium?
17. Kde dochází ke zlomu v Lukášovu evangeliu?

Výlet do Hradce Králové a Častolovic

Červnový výlet v létě, v roce 2016, jsme naplánovali do Hradce Králové, sídelního města našeho biskupa a odpoledne do zámku v Častolovicích.

Ráno nás přivítalo sluníčko a kolem půl sedmé náš autobus vyjel po trase směrem k Hradci Králové, cestou jsme se zastavili na krátkou přestávku na benzince. V Hradci jsme byli kolem deváté, mše svatá v chrámu svatého Ducha na Velkém náměstí začínala v 9.30 hodin a tak jsme měli čas, projít se náměstím, které bylo po ránu ještě

poloprázdné a zklidněné ránem. Někteří stačili vyjít na Bílou věž, jiní se pomalu ubírali do chrámu Svatého Ducha, biskupského chrámu, kde měla během několika minut začít nedělní mše svatá, doprovázená krásnou varhanní hudbou.

Po mši jsme došli k autobusu a přesunuli se k obřímú, soukromému akváriu, které je se svými 130. tisíci litry, největším sladkovodním akváriem v České republice, od roku 1998 přibližuje návštěvníkům z celé republiky i ze zahraničí tropické ryby a rostliny Jižní a Střední Ameriky. Uvnitř jsme mohli vidět mnoho různých druhů ryb,

včetně dravých – mají zde 500 kusů ryb, asi 40 druhů, včetně rejnoků, mohli jsme zažít klima podobné deštnému pralesu, díky uměle vyráběné mlze, vidět různé tropické rostliny, orchideje, bromélie, v podvodním tunelu se dostat na jeho dno, takže ryby za sklem, plavali kolem nás a nad námi, nebo si dát kávu v kafé Piraña.

Z centra Hradce Králové jsme se poté rozjeli na okraj, do části Kukleny, kde se nachází u nás jediné, Mezinárodní, soutěžní rozárium, které spravuje Rosa klub

České republiky, člen Světové růžářské společnosti a Technické služby Hradce Králové. Je určeno k hodnocení a oceňování nových kultivarů růží podle přesných kritérií pěstitelských i estetických, je důležitou součástí sítě evropských rozárií a založeno bylo v roce 1972 Jaroslavem Havlů, má plochu 2.500 m² a trojúhelníkový půdorys. První mezinárodní soutěžní hodnocení se v tomto rozáriu konalo v roce 1975. Nejvyšší ocenění, kterým je Zlatá růže města Hradce Králové, je udělováno v každém roce jen jediné odrůdě. Jméno vítězné růže je známo až po vyhlášení výsledků.

Záhonové růže jsou vysázeny v počtu 5 ks ve čtvercových plochách, odrůdy sadové a pnoucí po třech kusech ke konstrukcím. Hodnocení trvá dva až

tři roky, průběžně nastává obměna růží novými kultivary. Pěstováno je asi 220 kultivarů v počtu přibližně 1.000 keřů růží. Hlavním kritériem je zdravotní stav růží a minimální ochrana proti škůdcům, postřik bývá hlavně proti mšicím.

Rosárium bývá veřejnosti bezplatně otevřeno jen jednou v roce, o víkendu v červnu, v období prvního květení růží, proto jsme se tam také vypravili a mohli obdivovat mnohé krásné kultivary růží.

Jak vzniká nová růže?

Vyberou se dvě růže, které se spráší, poté se seberou semínka a ta se vysejí – ve čtvrt milionu kusů, každý rok. 3 - 4 tisíc rostlin se jich vybere a ty se sledují 10 let, pak se z nich vybere 8 - 10 kusů, z těch se zase vyberou další kusy a nakonec se vyšlechtí jen asi jeden, nebo dva kusy jedné odrůdy růží, pro kterou se vybere jméno a ta se pak posílá k soutěži.

K soutěži se posílají růže do rozária, kde se sledují delší dobu – 2 roky a pak se růže buď likviduje, nebo se posílá zpět šlechtiteli - v Hradci Králové se likvidují, protože taková je dohoda se šlechtiteli – růže nesmí být bez povolení šlechtitele dále distribuována. Růže k soutěži jsou anonymní a odolnost proti houbovým nemocem je jedním z hlavních kritérií při hodnocení. V Kuklenách, nedaleko rozária, jsme se také poobědvali

Naší poslední zastávkou byly Častolovice, kde se nachází soukromý zámek Sternbergů – hraběnky Diany Phipps Sternbergové, který jsme v Častolovicích našli poměrně snadno. Po zaparkování jsme se přesunuli na nádvoří zámku a rozdělili se na dvě skupiny, kterých se postupně ujali ochotní průvodci. Zámek jsme si

prošli a prohlédli jak uvnitř, tak z venku. Zajímavý a odlišný od ostatních je tím, že je stále obývaný v současnosti hraběnkou Dianou Phipps Sternbergovou a každý pokoj, nebo místnost vypadají, jakoby z nich právě někdo odešel – někde jsou položené psací potřeby, jinde rozsvícená lampička, nebo otevřená knížka, celý zámek je zařízen velmi vkusně a vesměs z materiálů, látek, vyrobených zde, například látky na tapety atd., nevypadá jako muzeum, ale jako živá budova. Diana Sternbergová je profesí bytová architektka, která pracovala jak v Anglii, tak například pro Pražský hrad a na zámku je její dobrý vkus znát. Pojí ji také přátelství se současnou, anglickou královnou Alžbětou II., dokladem toho je několik předmětů, které jí darovala, nejzajímavější z nich je asi šálek ve skleněné vitríně, na kterém je zlatě vyryto datum a jména prince Williama a Kate, šálek byl vyroben u příležitosti jejich svatby. Hraběku Dianu Phipps Sternbergovou, která je příbuznou Sternbergům v zámku Jemniště u Benešova a také Sternbergům v hradu Český Šternberk, mnozí z nás mohli spatřit, jak se svým synovcem projíždí ve svém malém mobilním vozíku, parkem. Zámecký park obsahuje sbírku asi 200 staromódních růží, vesměs dovezených z Anglie, většina z nich právě kvetla, takže procházka parkem působila velmi romanticky a pohledy z parku k zámku byly opravdu pohádkové. V zadní části parku, se nachází také zvěřinec a obora s bílými daňky. Zapomenout se nedá ani na upravené nádvoří, kde jsou nově zasazené stromy, květiny, levandule, která dělá obručníky a také ozdobné nádoby plné letniček. Mnozí z nás si odpočinuli u občerstvení v kavárně, nebo zmrzliny.

Zámek a park na nás na konci výletu udělaly opravdu hezký dojem, je vidět, že se stále pracuje na jeho zvelebování a můžeme ho k návštěvě vřele doporučit.

Domů jsme se všichni vrátili v pořádku v pozdních, večerních hodinách.
A.H.

„Jste divadlem pro anděly, tak dělejte něco pro to, aby nežívali nudou!“

Pavel Kosorin

"Dávejte si dobrý pozor, jak máte jednat...Nepočínejte si jako nemoudří, ale jako moudří: dobře využívejte času, protože žijeme ve zlých dobách." (srov. Bible, Ef 5,15)

Asi každý člověk by si přál, aby to, nebo ono, nezažil, aby se některé události nestaly. Někdo by možná, rád žil v jiné době, kde by byl život "jednodušší a klidnější", kde by k sobě byli lidé slušnější... O době, ve které žijeme, rozhodnout nemůžeme. Asi ji ani výrazně nezměníme. Můžeme ale rozhodnout o tom, k čemu využijeme čas svého života. Moudrost nespočívá v tom, jak nejlépe proplout a prosadit se, ale jak naplnit život.
I můj život totiž přispívá k tomu, jaká je dneska doba.

autor: Pavel Semela vira.cz

Nabízené odpovědi k snadnějšímu studiu

1. Lékař Lukáš, Pavlův spolupracovník na misijních cestách.
2. Mezi roky 80-85.
3. Býk.
4. Zachariášovou obětí v Jeruzalémském chrámě.
5. O Ježíšově narození a dětství – velký důraz je kladen na Pannu Marii.
6. Věřícímu Theofilovi, věřícímu člověku, aby ho utvrdil ve víře.
7. Magnificat (Mariin chvalozpěv), Benedictus (Zachariášův chvalozpěv), Simeonovo kantikum.
8. Ježíšovo milosrdenství a spása, kterou přináší dnes.
9. V 15. kapitole.
10. Vstoupí spravedlivý starší syn do domu, kde je vystrojena hostina?
11. Simeonův chvalozpěv, Ježíšovo kázání v Nazaretě, Ježíš v domě celníka Zachea, Ježíš a kající lotr na kříži.
12. Protože by to znamenalo, že nastává konec světa – a o tom Ježíš nehovoří.
13. Jako čas, který je prostoupen Boží přítomností, Božím královstvím.
14. Že spása není něco, co přijde až na konci věků, ale už nyní ji můžeme zakoušet.
15. Už a ještě ne – už ji zakoušíme, ale ještě ne v plnosti.
16. Ježíšovo působení v Galileji a Ježíšovo putování do Jeruzaléma?
17. Lk 9,51 – Ježíš upjal svou tvář k Jeruzalému.

Kapitoly z Liturgiky 8.
Posvátné místo – symbolika
křesťanského chrámu

Má modlitba at' se k tobě vznáší jako vůně kadidla... (Ž 141)

K oltáři obklopenému září světél patří neodmyslitelně jeho zahalení do vonného dýmu kadidla. Pro starověké Izraelity znamenala vůně kadidla radost ze života a jeho krásu. Velmi rychle si všimli, že pálení této vonné pryskyřice má ozdravné účinky a jeho vůně přehlušuje všechny ostatní nevhodné pachy. Vonný dým, použitý v bohoslužbě chápali i jako projev své úcty k Hospodinu; tento rituální ráz se ostatně objevuje i v mnoha dalších kulturách. Židé a později i křesťané se při bohoslužbě snažili zaktivizovat celé svoje tělo: nejen duchovní, ale i tělesné smysly. Jednotlivá gesta, bohoslužebné postoje a úkony mají vyjadřovat vnitřní dispozici člověka a vůli, uvádět slovo ve skutek. Bohoslužba má uchvátit celého člověka, protože jen to co je důkladně „prožité“ je zároveň i dobře „osvojené“. Proto má kadidlo a jiné vonné pryskyřice v liturgii své nezastupitelné místo. I dnes si množství světsky smýšlejících lidí nadále spojuje vůni kadidla s chrámem, církví a potažmo i s duchovními hodnotami a mnoho konvertitů potvrdí, jak ohromně silný emocionální zážitek zakusili při bohoslužbě a zvláště jak byli okouzleni kadidlem při prvním setkání s ním. Ve starozákonní době je vůně kadidla spojována bezprostředně se sebezjevením Boha Mojžíšovi na hoře Sinaj, respektive oblakový sloup doprovází Archu smlouvy společně se sloupem ohnivým při peripetiích pouštního putování. Oltář k pálení kadidla má své nezastupitelné místo i v jeruzalémském chrámu. Vždyť na něm se každé ráno a večer přinášely vonné oběti. Na zápalném oltáři byla pálena obětní zvířata nebo části jejich těl, ale dým vznášející se k nebesům, rozhodně příjemný nebyl. Však také všechny oběti Starého zákona jsou pouhým nedokonalým předobrazem Kristovy oběti, jediného „beránka bez vady“, jediné pravé oběti (celopalu) Bohu příjemné... Dým voňavého kadidla charakterizuje především nebeskou liturgii. Andělé se zlatými kadidelnicemi předstupují před Boží tvář. Do všech stran se line líbezná vůně apoštol Jan tuto symboliku hned vysvětluje: jsou to modlitby věřících (Zj 5,8). Na tuto i jiné pasáže z Apokalypsy naráží i liturgické zvolání, které je součástí symbolicky nabitého obřadu svěcení oltáře „Kéž nám Bůh dá milost, abychom mohli na jeho oltáři v nebi navěky přinášet obět' chvály...“ Apoštol Pavel ve svém listu adresovaném věřícím v Korintu zase líčí Kristův triumfální průvod, který „všude skrze nás šíří vůni svého poznání“, vždyť „jsme jakoby vůní kadidla, jež Kristus obětuje Bohu; ta vůně proniká k těm, kteří docházejí spásy...“ (2 Kor 2,14-16). At' se tvá církev naplní životodárnou vůní Kristovou! Ačkoliv kadidlový dým je autory Starého i Nového zákona vnímán vždy pozitivně jako viditelný symbol modliteb věřících a zároveň i vyjádření určité zastřenosti Boží tváře,

PhDr. Radek Martínek, Ph.D.

Vystudoval dějiny výtvarného umění na Univerzitě Palackého v Olomouci, nyní působí jako kaplan v Pardubicích, kde má na starosti i péči o vysokoškolské studenty. Dlouhodobě se věnuje ochraně církevních památek, především liturgických předmětů. Vyučuje liturgiku na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové.

kteřé bude trvat až do konce lidských dějin, objevují se i první výhrady proti jeho bohoslužebnému užití. Mnohé duchovní autority si uvědomovaly, jak silný emocionální prožitek může bohoslužba i co jí do-provází působit, a měly strach, aby se nestala pouhým estetickým zážitkem bez obsahu (např. Iz 1,13). Svou roli hrálo i to, jakým způsobem používali kadidlo pohané. Tak např. první křesťané byli nuceni římskou politickou mocí vykonat na znamení své sounáležitosti se státem obět kadidla před sochou císaře nebo jiných státních božstev. Křesťané se zdráhali, protože to považovali za modloslužbu, někteří však represím podlehlí a obět vykonali. To způsobilo hluboké zranění v mladé křesťanské komunitě, která se na takové křesťany

12/201213dívala jako na odpadlíky. Podobnou zkušenost zaznamenal ostatně i věhlasný prorok Jeremiáš, když kritizoval nevěru Izraele: „Vyhlásím jim své soudy nad všemi jejich zlými skutky, že mě opustili; jiným bohům pálili kadidlo a klaněli se dílu svých rukou.“ (Jer 1,16). Kadidlo se však znovu vrací po povolení křesťanské víry (313), aby jako původní součást císařských ceremoniálů bylo propojeno se starší židovsko-křesťanskou tradicí a tak přirozeně zapojeno do rozvíjející se liturgie. Kadidlo má omamně příjemnou moc. Prostupuje celý bohoslužebný prostor: „Jako se tento kostel zaplňuje příjemnou

Chrám sv. Markéty, hlavní oltář

vůni, ať i tvá církev naplní svět životodárnou vůní Kristovou“ (z liturgie svěcení oltáře). On sám nic z toho nepotřebuje... Bohoslužebné konání je nejvyšším stupněm odpovědi na povolání člověka ke spáse a štěstí, kterého je schopen. Svobodná, bezúčelná „hra před Boží tváří“ posiluje z naší strany pouto se skutečným životem a se skutečnou realitou... Svatý Irenej z Lyonu, mučedník a velký obhájce víry vyslovuje jednoduchou pravdu: „Bůh nikoho ne-potřebuje“, ale k tomu dodává „těm, kdo potřebují jeho, nabízí své společenství.“ Proto od počátku svých dějin si člověk chrání místa modlitby – místa, odkud aspoň na zlomek vteřiny zahlédl věčnost a pochopil smysl a velikost svého vlastního života, jedinečného božího daru. Staví chrámy, aby byly všem lidem majáky na cestě, aby jako svítilny ukazovaly lidem cestu k životu. Staví je jako jistotu v rozbouřeném moři, jako místo bezpečí v neklidném světě. On sám, ale nic z toho nepotřebuje. „Těm, v nichž našel zalíbení, vykreslil jako architekt plán díla spásy: těm, kteří nevěděli v Egyptě kudy kam, se sám stal průvodcem na cestě, těm, kteří se na poušti bouřili, dal příhodný zákon, těm, kteří vstoupili do zaslíbené země, se postaral o patřičné dědictví a všem, kteří se vrací k Otci, zabíjí vykrmené tele a dává přinést nejlepší oděv... Tak mnoha způsoby mistrně komponuje lidstvu symfonii spásy“ (sv. Irenej). Naše bohoslužba nemá být jen dobrá a prav-divá (srov. J 4,24), ale také krásná. Protože je určena Bohu. Vždyť koneckonců Bůh je zdrojem veškeré krásy, viditelné i neviditelné. Chrám naplněný krásou, plný

života a modlitby, je při-rozeným vyústěním lidských dějin. Je tím nejdokonalejším předobrazem, který máme. Starý Izrael se opakovaně snažil žít v boží bázi. Učil se, jak Bohu sloužit. Nový směr a mnohem širší obzory však nám ukázal Kristus. Dal nám sebe, abychom skrze něho měli přístup k Otci. Od té doby se jako lidé musíme snažit být věrní. Pomocí předobrazů jsme vedeni ke skutečnosti, pomocí tělesného k duchovnímu a pomocí pozemského k nebeskému.

P. Radek Martinek

ZPRÁVY Z KNIHOVNY

KNIHOVNICE ANNA HOLUBOVÁ BYLA V ROCE 2018, OCENĚNA CENOU STŘEDOČESKÝ KRAMERIUS

Středočeský Kramerius, je ocenění pro neprofesionální knihovnice a v roce 2018 byla navržena Kutnohorskou knihovnou, na toto ocenění, knihovnice bohdanečské knihovny, Bc. Anna Holubová, za její činnost, od roku 2009, kdy knihovnu spravuje a zároveň se veřejně angažuje i mimo ni, v obci, s přesahem akcí, které pořádá i mimo Bohdaneč, v širším okolí, některé z nich společně se svou sestrou Martou.

Ocenění spojené i s gratulací od spisovatele Michala Viewegha, slavnostně převzaly, 3. října 2018, v rámci programu Týdne knihoven aktivní a úspěšné neprofesionální knihovnice z pěti oblastí, do nichž je kraj rozdělen kvůli poskytování podpory v rámci programu regionálních funkcí knihoven. Ve Středočeské vědecké knihovně v Kladně byly slavnostním ceremoniálem vyhlášeny výsledky, již sedmého ročníku soutěže Středočeský Kramerius. Ženy, jejichž dobrovolná práce ve veřejných knihovnách, může být příkladem pro ostatní knihovníky působící, v často i malých obcích, obdržely nejen diplom od hejtmanky Středočeského kraje Jaroslavy Jermanové - Pokorné a samolepku s logem Středočeský Kramerius (jíž mohou označit knihovnu, kde působí), ale i finanční odměnu a další drobné dárky. „Ty nejlepší knihovny nejsou pouze tradičními půjčovnami knih, ale stávají se kulturními středisky rozvíjejícími komunitní život_v obci,“ pochválil středočeský radní pro oblast kultury a památkové péče Karel Horčíčka (ČSSD).

Předseda výboru krajského zastupitelstva pro kulturu, památkovou péči a cestovní ruch Zdeněk Štefek (KSČM), který při středečním předávání ocenění nechyběl, zdůraznil, že jde o příležitost poděkovat za jejich práci nejen oceněným knihovnicím, ale i ostatním dobrovolným pracovníkům knihoven. „Na obětavé činnosti, mnohdy trvající i řadu desetiletí, totiž stojí společně s podporou obce, úspěch malých knihoven,“ konstatoval.

Ve středočeských obcích a malých městech funguje přes sedm stovek neprofesionálních veřejných knihoven – a leckde se z nich stala skutečná kulturní centra. Metodicky je vedou Středočeská vědecká knihovna v Kladně a městské knihovny v Benešově, Kutné Hoře, Mladé Boleslavi a Příbrami. Právě jejich týmy předkládají návrhy na udělení ocenění Středočeský Kramerius. Pak je ještě schvalují členové krajského výboru pro kulturu – a rovněž středočeští radní. Schvaluje je Komise pro kulturu a památkovou péči Středočeského kraje, jejíž členové se také slavnostního předání ceny zúčastní a následně také Rada Středočeského kraje.

Účelem ocenění je podpořit aktivní dobrovolné knihovníky v jejich knihovnické práci a zároveň vedení obce k jejich podpoře.

Pět výše uvedených knihoven vybírá oceněné podle řady kritérií, mezi které patří například aktivita, pořádání akcí, otevírací doba, stav knihovního fondu a jeho doplňování, aktivní komunikace s pověřenou či krajskou knihovnou, vybavení knihovny a také akce mimo knihovnu, například s dalšími spolky, či organizacemi mimo knihovnu, nebo v obcích, či jinde.

Práce neprofesionálních, dobrovolných knihovníků je mnohdy nedoceněna a přitom je velmi záslužná. Ty nejlepší knihovny, nejsou pouze tradičními půjčovnami knih, ale stávají se kulturními středisky rozvíjejícími komunitní život v obci. Právě na knihovnice a knihovníky z takových knihoven je zaměřena cena Středočeský Kramerius – tzv. knihovnický Oscar 😊.

Po slavnostním aktu následovala neformální, společenská část akce a raut.

(zdroj Deník, Svoboda Info)

Níže naleznete text nominace pro knihovnici Bc Annu Holubovou, který vypracovaly metodičky z Kutné Hory a na základě kterého byla vybrána a oceněna Středočeským Krameriem:

Knihovnice Bc. Anna Holubová

Obecní knihovna Bohdaneč u (Zbraslavic) 436 obyvatel, obec nemá školu ani školku
Knihovnice Bc. Anna Holubová pracuje v knihovně od roku 2009. Knihovna pracuje v automatizovaném systému Tritius, do kterého zapracovala celý fond (3262 sv.).
Výpůjční doba: So. 9,00 – 11,00.

	2017
Počet návštěvníků celkem	510
Počet výpůjček	1150
Výpůjčky dospělí	648
Výpůjčky děti	502

Paní knihovnice se aktivně účastní školení a kurzů, pořádaných Městskou knihovnou Kutná Hora (rukodělné kurzy, školení ECDL, přednášky, **absolvovala knihovnické minimum SVK Kladno....**). Nabyté zkušenosti zúročuje v práci pro knihovnu a celou obec.

Knihovna se každoročně připojuje k celostátní akci na podporu dětského čtení, Noc s Andersenem (sázeli Pohádkovník, pekli rohlíčky, promítali si pohádky, zpívali při karaoke, zorganizovali bojovku, lampionový průvod obcí, opékali buřty u rybníka, vyráběli si diáře s pomocí lektorek, pod vedením manželů Novákových z taneční školy z Kutné Hory tančili...). Téměř polovinu čtenářů tvoří děti do 15 let.

Dále organizuje rukodělné kurzy pro děti i dospělé. A tak v průběhu let vyráběli vánoční ozdoby, hvězdy do oken, dárkové knížky pro maminky, dárkové krabičky, adventní věnce a andílky z korálků, růže z podzimních barevných listů, voskové zvonečky, velikonoční zajíčky z březového proutí, ozdoby technikou quiling a artyčokovou metodou, pletli náramky z gumiček, obrázky pro radost...

Pro děti se stalo samozřejmým každoroční letní malování křídami na asfalt.

Pro dospělé i ze širšího okolí organizuje, ve spolupráci s bohdanečskou farností zájezdy (Olomouc, Tábor, Karlovy Vary, Bečov, Velehrad, Buchlovice, Poděbrady, Libice nad Cidlinou, Dačice, Broumov, Rájec nad Svitavou, Tišnov, Hradec Králové a Častolovice, Náchod, Zelená hora, Žďár nad Sázavou, Jaroměřice nad Rokytnou a Třebíč, Litoměřice a Ploskovice a další... V současné době jezdí až kolem 100 pravidelných zájemců. Organizovala a spolupodílela se na Tříkrálových sbírkách, posezení nad farní kronikou, adventních setkáních, velkých úklidech kostela, více jak 10 let tam vypomáhala s květinovou výzdobou.

Spravuje webové a facebookové stránky.

Ve farním časopise propaguje v průběhu roku knihovnu, organizuje besedy ať už nad farní kronikou nebo např. autorské čtení z nové knihy Evy Novákové - Plevové - Vzhůru

ke hvězdám v místním hotelu Agnes, na setkání rodáků prezentuje knihovnu, či zprostředkovala a podílela se organizačně, v Čáslavi a Ledči nad Sázavou na setkáních s besedou a autogramiádou s bezpečnostním expertem Gen. Ing. Andorem Šándorem, se kterým dlouhodobě spolupracuje a která se setkala s velikým ohlasem. Na základě toho rozjedнала a zprostředkovala a připravuje besedy s generálem Šándorem i v dalších místech po republice.

Také zajistila vystoupení divadelního spolku Archa z Ledče nad Sázavou, s představením Cesta za světlem s biblickou tematikou.

Iniciovala a každoročně připravuje poděkování za úrodu o havelském posvícení. Organizuje koncerty v místním kostele např. Českou mši vánoční, Mozartovu Korunovační mši a Exsultate jubilate, Čajkovského skladby a Dvořákovy Biblické písně, Schubertovu mši a také aktivně zapojila obec do Noci kostelů s koncertem a prohlídkou kostela. Zajistila nahrávky z některých koncertů vážné hudby, které je možné si poslechnout na webových stránkách.

Díky jejímu jednání s renomovanou Růžovou školou Pelcovi - se podařilo sehnat darem do parku kolem kostela přes 300 různých druhů růží v hodnotě více jak 40.000 Kč. Část byla vsazena k pomníku padlých do Kotoučova, obce, která spadá pod Bohdaneč. Sehnala k tomu i brigádníky a další „doprovodné“ dárce (štěpka, mulčovací textilie, hnojiva atd.). Tento počín „strhl“ také další dárce, růží, či hnojiva atd. Pravidelně se stará o květinovou výzdobu u pomníku padlým v První a Druhé světové válce.

Po několik let vedla kurz angličtiny pro dospělé začátečníky a tato skupina se doposud neformálně schází.

Byla a je hybatelkou všech těchto činností, většinou je vymyslela, naplánovala, organizačně připravila – někdy zcela sama, někdy s pomocí dalších nadšenců, a v tisku a médiích prezentovala (i v Bulletinu středočeských knihoven, <http://knihovnabohdanec.webk.cz>).

V době zásadní rekonstrukce, kdy byla knihovna pro veřejnost uzavřena, zajišťovala knihy čtenářům formou roznáškové služby do jednotlivých domácností. V akcích pro děti pokračovala v náhradních prostorách.

Okamžitě využila nabídky Městské knihovny ve Zruči n/S, která se stěhovala a dávala k dispozici knihovnický nábytek, aby jeho odebráním zlepšila vybavení a interiér rekonstruované knihovny.

Zajistila taktéž vyřazené, knihy, v dobrém stavu, z kutnohorské knihovny, do bohdanečské knihovny.

Pracuje v zastupitelstvu obce a tvrdě bojuje za knihovnu a její čtenáře, pravidelně každým rokem prezentuje knihovnu a její činnost na jednání zastupitelstva. Prosadila mimo jiné i rozšíření služeb knihovny o **rozvoz** knih - zajišťuje obec a knihovnice, mezi občany, kterým zdravotní handicap nebo delší vzdálenost neumožní návštěvu knihovny.

Loni se jí podařilo získat dotaci na nový notebook a reproduktory do knihovny, které se, pak využívají při Noci s Andersenem atd.

Její iniciativa a nezměrná aktivita dokáže stmelit, v rámci konání jednotlivých akcí, jak místní obyvatele a jejich děti, tak i jednotlivé podnikatele a další subjekty které v obci působí a některými akcemi má přesah mimo obec, do širšího okolí, kde navázala spolupráci s některými obecními, nebo městskými úřady, knihovnami a případně dalšími institucemi.

(zpracovaly metodičky Městské knihovny v Kutné Hoře)

OSLAVA OCENĚNÍ STŘEDOČESKÝ KRAMERIUS V BOHDANEČSKÉ KNIHOVNĚ

Sobotní odpoledne, 17. listopadu 2018, jsme slavili ocenění Středočeský Kramerius. Na patře, nad knihovnou jsme si krásně užili odpoledne, hodovali jsme, hráli hry, karaoke, tanec, povídali jsme si, nebo jen tak seděli... Bylo to moc fajn a poděkování patří všem, kteří se na akci podíleli - kromě knihovnice a její sestry Marty, také zřizovatel Obecní úřad v Bohdanči - přispěl na občerstvení z Cukrárny v Habreku a nákupu v Coopu v Ledči n/S., starosta pan Dlouhý nám připojil aparaturu a dataprojektor, Catering Hollas bezplatně zapůjčil várnice na čaj a kávu a sadu sklenic, hrnečků, příborů, talířů a dodali jednorázové cukry na slazení, paní Černá přinesla jablka a oplatky a čtenáři a návštěvníci svojí účastí, přinesli dobrou náladu - bylo to milé setkání a příjemně prožité odpoledne :-). A.H.

(více Info, včetně fotek je na webu knihovny bohdaneč: <http://knihovnabohdanec.webk.cz>)

S radostí do nového školního roku!

Když se řekne začátek září, hned každého napadne: "Škola!". Ale člověk se neučí jenom ve škole, učíme se celý život. Ježíš učil apoštoly, ale i ostatní, kteří mu chtěli naslouchat. Často používal příběhy, podobenství, aby lidem ukázal, co je správné. Z Ježíšových příběhů se můžeme učit i my! (zdroj pastorace.cz)

KOSTEL V BOHDANČI, FARU, FARNÍ ZAHRADU – KUPUJE OBECNÍ ÚŘAD

Na posledních dvou zasedáních veřejného zastupitelstva, se projednávala neobvyklá záležitost, odkoupení fary, farní zahrady a též kostela v Bohdanči, Obecním úřadem v Bohdanči. Na druhém, červnovém zasedání byl též přítomen administrátor Farnosti, Kristian Damian Vrchovský, s paní Mudrochovou, přítomni byli ještě další občané. Na obou jednáních se probíraly podmínky, za jakých vše ve Farnosti, změni majitele, včetně smluv na převod majetku a jednotlivých předmětů, které se nachází jak v kostele, tak na faře - některé z věcí půjdou do pronájmu, jiné do vlastnictví Obce. Seznam toho, co bude vlastnit Obec a co jí bude zapůjčeno, připravil administrátor Vrchovský, s další výpomocí. Vzhledem k tomu, že zastupitelé měli výhrady k některým bodům, bude se muset vše ještě jednou přepracovat, kontaktovat Biskupství a administrátora a případně vše probrat na dalším zastupitelstvu. Během diskuze zazněly také informace a připomínky od občanů, J. Juna řekl, že betlém by neměl být Obci pronajatý, ale měla by ho vlastnit, patří sem A. Holubová, která dlouhodobě vypomáhala více jak 10 let otci (Josef Holub kostelničil více jak 20 let v Bohdanči), dělala výzdobu kostela a úklid, zná tedy nejen chod kostela, ale také veškerý inventář a při ukončení této dobrovolné výpomoci a odchodu, pořídila fotografický záznam inventáře a interiéru kostela, stejně tak, jako předměty dole na faře, také celý bohdanečský betlém – všechny kusy a figurky. Fotky jsou k dispozici. Holubová také na dotaz, že zde existuje farní rada, uvedla, že farní rada byla tehdy cíleně zrušena, pak se muselo jezdit do Zbraslavic a teď nevíme, kdo zastupuje Farnost Bohdaneč, kdo podepisuje dokumenty, také se stává, že zde není i třikrát za sebou mše, je jen ve Zbraslavicích, nebo v Červených Janovicích. Veškeré záznamy, fotky, dokumenty, časopis atd. o činnosti bohdanečské Farnosti jsou uloženy na webových stránkách – lze tam tedy dohledat aktivitu za posledních více jak 10 let, kdy byla tato Farnost nejaktivnější, ze všech čtyřech farností. Není tedy pravda, co se říká a nese, údajně i Biskupstvím, že se tu nic neděje, lidé nechodí do kostela a nic nedělají, jsou to spíše zlé řeči, které se dotýkají těch, kteří tuto farnost doposud drželi a starali se o ni a to včetně oprav. Například ocenění Středočeský Kramerius dostala A. Holubová, mimo jiné, také za svoji práci pro Farnost (koncerty, výzdoba, úklid, práce s dětmi na faře - tvořeníčka, výroba voskových zvonečků, časopis, výlety, setkávání a další...). Holubová rovněž řekla, že duchovno je v Obci potřeba, bez ohledu na to, jak se k tomu, ten, který občan, nebo zastupitel staví a co si o kostele, víře, věřících myslí. Zejména v době různých krizí, v současnosti, v době koronakrize, kdy nikdo pořádně neví, co se děje, lidé jsou zmatení a bojí se, by rušení původního účelu kostela bylo špatné nejen pro Bohdaneč, ale i pro náš kraj zde. Pokud nemůže být mše sloužena pravidelně administrátorem, lze pozvat jáhna (jako zde již v minulosti zaskakoval, nebo někdo jiný, jako to bývá např. v Ledči n/S., když dr. Bárta odjede například do Říma atd., zastupuje ho pastorační asistentka, nebo jiný farář). Starosta uvedl, že kostel by měl patřit věřícím, tedy by další organizační záležitosti měly být jednodušší. Převod, či koupě majetku farnosti, nejsou běžnou záležitostí a je to složité a těžké, pro obě strany, které jednání vedou. V našem, ale i v širším okolí, není znám podobný případ, obecní úřady se těmito transakcím spíše vyhýbají (kostel v Sačanech měl být nabídnut Obci v Kozlov, kde to starosta omítl a kostel dále zůstává Farnosti Leděč n/S.). Nejde jen o převod, nebo koupi, ale i o další udržení duchovna, respektu například ke kostelům, které jsou především Chrámů Páně, nejsou ani výstavními, nebo koncertními síněmi, na to je naši předkové

nestavěli. Stavěli je pro Boha, k Jeho oslavě. Pokřivené názory, že kostely si stavěli lidé pro sebe – jsou špatné a zavádějící a také poplatné těm, kdo je vypouští. Jednání mezi Obcí, Biskupstvím a administrátorem, budou dále pokračovat. A.H.

SVÁTKY POUTĚ A POSVÍCENÍ ČERVENEC - ZÁŘÍ 2020	
Červenec	
3.7.	Svátek svatého Tomáše - apoštola
5.7.	Slavnost svatých Cyrila a Metoděje - věrozvěstů
13.7.	Svátek svaté Markéty – pouť v Tasicích, 19. 7. v neděli - oslava
17.7.	Slavnost Nejsvětějšího Vykupitele, oslava v nejbližší neděli
25.7.	Svátek sv. Jakuba - apoštola
Srpen	
6.8.	Svátek Proměnění Páně
15.8.	Nanebevzetí Panny Marie
24.8.	Svátek svatého Bartoloměje - apoštola
29.8.	Památka umučení sv. Jana Křtitele
Září	
8.9.	Svátek narození Panny Marie
20.9.	Svátek svatého Matouše, apoštola a evangelisty – posvícení ve Vickovicích a v Michalovicích (21.9.)
27.9.	Slavnost svatého Václava (28.9.) A.H. 2020

Krátce....

- ☼ další číslo našeho Zpravodaje vyjde na podzim, časopis vychází 4x do roka, je neprodejný, nová čísla naleznete u Anny Holubové
- ☼ náklady na výtisk jednoho čísla činí, asi 15 korun a jeho znění bude rovněž k nahlédnutí, případně ke stažení, zatím ještě na webovkách Farnosti, pokud budou mít o časopis zájem další čtenáři – odkažte je na Annu Holubovou
- ☼ články, náměty, příspěvky, připomínky, v jakékoli podobě jsou vítány
- ☼ všechna čísla doposud vydaných Zpravodajů, vydávaných do léta, roku 2017, pod Farností Bohdaneč, jsou uložena na webových stránkách Farnosti Bohdaneč: www.farnostbohdanec.estranky.cz;

POŘAD BOHOSLUŽEB V CHRÁMU ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ V BOHDANČI, TŘEBĚTÍNĚ A MICHALOVICÍCH

Neděle	9.45 Mše svatá	Bohdaneč
Podle ohlášek v kostele v Bohdanči a na vývěškách - Třebětín		
Podle ohlášek v kostele v Bohdanči a na vývěškách - Michalovice		

Informační letáček Bohdaneč a okolí

články a příspěvky vítány

vychází nepravidelně, 4x do roka, za drobné chyby se omlouváme

Redakční rada: Bc. Anna Holubová, Jaromír Vlček a další externí dopisovatelé
příspěvků a článků

Kontakt: aniholubova@seznam.cz